

ACC. N:R. M. 13970: 1-7. småbrukare

Landskap: Småland Upptecknat av: Emeli Lekander
Härad: Allbo Adress: Grimsboda, Vislanda
Socken: Skatelöv Berättat av: Densamma
Uppteckningsår: 1956 Född år 1885 i Skatelöv

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Jordbrukets binäringar.

s. 1-7.

LUF 61

Skriv endast på denna sida!

Luf 61

1.

Jordbrukets berräsingar.

Det är sant att det alltid funnits folk
som sysslat med olika yrken. Sådant har
väl förekommit allt sedan stenalderen.
Skotelöv är en gammal ort, en hop sten-
gropar och annat sådant har de lärde funnit.
De hava därse dragit den slut satsen
att veterna omkring sjön Åsne varit
befolkade tidigt. Skotelövs fjärdan går ju fram
mot Flusaker och Helig å i denna fjärdan det
jäm. En arbetare har berättat huru man
hugg hål på isen och sänkte ner en låda,
som hade ett stältrådsrät i botten
så sakades gruset, ner i lådan, det var
var brent som räst. Det var mest
jäm. Stora massor järn ka på sa reis
tagits till vara under tidernas lopp.

M. 13970:2.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2.

så har också masugen gått i Slusaby
och i huteriet arlettades med att gjuta
kanoner även spisar, grytor, och alla
slags järnsaker. Skalden Bellgren, som
på 1700-talet reste till Skatölöv berättar
att man vid denna tid var inriktad i
farten med att göra kanoner och andra
liknande försvarsmedel. Skalden var
mycket i samspråk med då varande
Herren till Slusaby. Det är också så som
han jagade fiskade och badade trevligt
i Skatölöv, men det skulle talas något
om huru minde jordbrukare och
bönder bar sig åt då de behövde något,
som de inte kunde göra själva.
De skötte sitt jordbruk med hjälp av dräng
ar och pigor. Samliga voro också styran de

Men mindre järdbruk behövde även extra
inkomst. Smeden hade vanligen lite jord
att bruka omkring sin smedja. I Gornstev
byggbyn har alltid varit 2 smeders en av
dessa brukade säga: det är dock jorden,
som föder människan, han hade häst och
ett par kor. I smedjan gick bäjen som bläste
eld i kolet. Där lagades det som var träsig
och allhandla groft snide kunde göras. Smedjan
var ett ställe där träsigt blev lagat och en del
mytt kunde göras. Det var stor ätthill
nad på människornas anlag om alla
vetat vid ett eller annat yskor dä
^{part} andra blivit setan. Det är väl
Torsynens & skickels, som givet var
och en sina anlag till en eller
annan syssla, som en barnat
inte skulle kunna lära sig.

I Sjunstöv fanns en skräddare som hade lärt i en tid då det inte fanns symaskiner. Han var även sockenskräddare, som det var vanligt att någon borde vara på 1800-talet, men han trivdes ändå, han gifte sig, han hade 4 flickor och en son men inte ville han läsa sig att sy kläder. Han hade inte anlag för sådant arbete, han ville snickra. Han lärde göra möbler och varje han de saker kunde göra källor och varje han de trä saker var även i tidvis uti och hade arbete vid bygge. Han var utens bästa snickare men det var ju eget med honours för han hade inte lärt sig utan det var de olika anlagen, som följer människan i från vaggan. Det fanns förr gubbar, som kunde göra enbaser. De skars em i små stycken sedan hade de runda enbaser som såg ut som

Detta har ju börjat upphöra då man användes korpar av metall. Men det måste även finnas skomakare. Kreaturerna skinn spikades upp på en sägg tills de blevo torra, sedan tog behandlingen vid av gassaren, som snart ställde om, att det blev ett skinn sedan var det skomakarens tur. I Grinsten bodde i början av 1800 talet en duktig skomakare. Han ägde en stor bred ryggstuga. Han gjorde många slags skor. Han hade många gästis. Vidan arbetet gick fort. sedan, det var ju gamla skor på den tiden, men de var o hållbara. Det var det enda sättet på den tiden. Ingen tänkte på att det kunde vara annorlunda. De varo ju även mycket starka. När de blevo för gamla så tog deras söner vid. Det blev skomakaremassen och

M. 13970:6.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

6.

skomakars hessa och en del andra
sådan man. Det är ju något om de
olika anlag som utlan äres och komma
ibland oväntat. De större bönderna skatelo
sysslade inte ofta med handverk. De
hade sin gård att sköta och så hade de
förtroende uppdrag. Det var ju billigt på
1800 talet att få någon att arbeta år 68 det
är då torstan var svår svårast ty det var ju
även dålig skörd 69 men det var vid denna
tid, som Grimslov myrar toslades. Det
spordes att det fanns arbete att få på denna
ort mycket folk stämmande till, och arbetet
sattes i gång. Det var ett stort område, som
en liten sjö, var och en i byn hade sitt
 eget område. Nu växer säd och alla slag
av prädos på detta stora område

De, som hade många varor föso till staden eller
till marknader. Där kunde de lätt betiva av
med skor, skinn et arbete som var vanligt,
var och en, som hade mycke att sälja ville
gerna till staden med ett större lass.

Ett arbete som var vanligt var spannas
tråg bytter. Dit köptes sällan sådana ting
av metall, utan det var alltid någon
som hade vara att göra sådana ting. En
gammal man brukade sökra ut huru
mycket det gick ut till 10 lit spannas och
andra laggkäl, dessa kärl voro de enda
som folk använde i vardagslag. De voro
tungt att bära men ingen tänkte på det
det fanns spannas till mjölk och öl
men det var inte som främ helst som
kunde göra sådana träskor

Värdant E. J.